
«ΤΕΡΜΑΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ»

ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΘΕΟΔΩΡΟ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ

Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια: Κολεύρη Χρυσή

«Ο καλός συγγραφέας είναι σαν τον καλό πατέρα δεν ξεχωρίζει κάποια ιστορία ή κάποιο βιβλίο του. Θα πρέπει να προσπαθεί αυτό που θα δημιουργήσει να είναι όσο το δυνατόν καλύτερο προς την κοινωνία όπως και το παιδί στην κοινωνία, το βγάζεις για να προσφέρει»

Θεόδωρος Καρανικόλας

ΝΑΥΠΛΙΟ, 2016

Περιεχόμενα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

3

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

4

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

5

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

6

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ

8

ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ

9

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

24

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η εργασία αυτή μελετά τον Θεόδωρο Καρανικόλα, συγγραφέα που κατάγεται από το Κρανίδι, Αργολίδας. Προκειμένου να κατανοήσουμε περισσότερο τον συγγραφέα και το έργο του δεν σταθήκαμε απλώς στη μελέτη των βιβλίων του αλλά πάρθηκε συνέντευξη στο οποίο είχαμε τη δυνατότητα να εμβαθύνουμε σε πιο συγκεκριμένες πτυχές της ζωής και των έργων του. Η ακριβής απομαγνητοφώνηση της συνέντευξης μπορεί να διαβαστεί στην συνέχεια της εργασίας.

Ο Θεόδωρος, τα τελευταία 13 χρόνια μένει μόνιμα στην Αθήνα. Σπούδασε Δημοσιογραφία και ασχολήθηκε με το αθλητικό ρεπορτάζ. Διάβασε πάρα πολύ, απέκτησε γενικές γνώσεις και εμπειρίες και στα 31 του χρόνια αποφάσισε να γράψει το πρώτο του βιβλίο. Είναι μουσικόφιλος και στα έργα του φαίνονται οι επιρροές από τη μουσική, τους αγαπημένους του συγγραφείς, το Κρανίδι, τα παιδικά του χρόνια, τις εμπειρίες του.

Έχει γράψει και εκδώσει δύο βιβλία. Το πρώτο του βιβλίο έχει τον τίτλο «Ανεπαρκείς καθώς και ράθυμοι». Το δεύτερο βιβλίο κυκλοφορεί με τον τίτλο «Ιστορίες για παρίες». Ένα τρίτο είναι στις διορθώσεις και έχει στόχο να γράψει άλλα δυο πάνω σε κάποιες ιδέες που επεξεργάζεται αυτή την περίοδο. Επιμελήθηκε ο ίδιος τα εξώφυλλα των βιβλίων του. Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης ανέλυσε αρκετά το περιεχόμενο των βιβλίων του, απαντώντας με ειλικρίνεια και εύθυμη διάθεση σε όλες τις ερωτήσεις που διατυπώθηκαν.

Λέξεις κλειδιά: συνέντευξη, συγγραφέας, βιβλία, έργα, συμπόσιο,

απομαγνητοφώνηση, Κρανίδι, παρουσίαση, εμπειρίες, γνώση, δημιουργικότητα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα εργασία είναι αφιερωμένη στο έργο του Θεόδωρου Καρανικόλα, ο οποίος κατάγεται από το Κρανίδι και πρόκειται να παρουσιαστεί στον 1^ο Πανελλήνιο Συμπόσιο συγγραφέων της Αργολίδος που έχει προγραμματιστεί για τον Απρίλη.

Η πρώτη γνωριμία με τον συγγραφέα πραγματοποιήθηκε στο κέντρο της Αθήνας. Ο κύριος Καρανικόλας μου πρόσφερε τα βιβλία του ώστε να τα μελετήσω και να βασίσω πάνω σε αυτά τις ερωτήσεις της συνέντευξης. Μας δόθηκε η ευκαιρία, στη πρώτη μας συνάντηση να γνωρίσουμε ο ένας τον άλλον, αναφέροντας συνοπτικά ορισμένα στοιχεία από τη ζωή μας και τη καθημερινότητά μας.

Αφού μελετήθηκαν τα έργα του συγγραφέα και ορίστηκαν οι ερωτήσεις της συνέντευξης και δόθηκε ραντεβού για την δεύτερη συνάντηση μας. Την Παρασκευή 8 Ιανουαρίου 2016 πραγματοποιήθηκε η δεύτερη συνάντηση μας όπου ο κύριος Καρανικόλας μας παραχώρησε την προγραμματισμένη συνέντευξη. Η συνάντηση έλαβε χώρα στο σπίτι της μεταπτυχιακής φοιτήτριας αφού ο συγγραφέας εξέφρασε την επιθυμία του, η συνέντευξη να πραγματοποιηθεί σε έναν χώρο όπου δεν θα υπάρχει φασαρία και θα μπορεί να εκφραστεί με άνεση.

Όταν ο συγγραφέας έφτασε στο χώρο συνάντησης προηγήθηκε μισή ώρα συζήτησης προτού προχωρήσουμε στην συνέντευξη. Έχοντας αυτό το διάστημα προετοιμασίας, επιτράπηκε στον συγγραφέα να εγκλιματιστεί και να πληροφορηθεί για τη διαδικασία που επρόκειτο να ακολουθήσει.

Η συνέντευξη διήρκεσε μία και μισή ώρες. Ο συγγραφέας απάντησε με ειλικρίνεια και προθυμία σε όλες τις ερωτήσεις. Στο τέλος της συνέντευξης εξέφρασε τη χαρά του για το συμπόσιο που πρόκειται να πραγματοποιηθεί και ευχαρίστησε τα πρόσωπα που έχουν συμβάλει στη πραγματοποίησή αυτού του δρώμενου.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Γεννημένος στο Κρανίδι Αργολίδος, στις 30 Ιουνίου του 1979, από πατέρα Κρανιδιώτη, μητέρα Ηλιοκαστρίτισσα και με μια έμφυτη επιθυμία για αναζητήσεις σε ερωτήματα πάσης φύσεως, ο Θοδωρής Καρανικόλας δεν θα μπορούσε να μην παραβρεθεί στο Συμπόσιο που πρόκειται να πραγματοποιηθεί. Εξ' άλλου, αυτή η επιθυμία του τον οδήγησε στο να αφήσει την πατρίδα του πριν από δεκατρία χρόνια και να εξερευνά διεξοδικά καταστάσεις, τάσεις, μέρη, χαρακτήρες, συμπεριφορές και συμπολίτες σε υποβαθμισμένες ή ευκατάστατες περιοχές της Αθήνας, χώρους εργασίας, καλαίσθητα μπαρ, μέσα από προσωπικές επαφές, ήχους, μελωδίες, ρυθμούς τωρινούς ή περασμένων δεκαετιών και ατέλειωτα μακρινά πνευματικά ταξίδια, είτε δύσκολα, είτε ευχάριστα.

Ενδεχομένως οι σπουδές, όπως και η επιλογή της ενασχόλησης με την Δημοσιογραφία να μην έγινε με αυτοσκοπό μια λάμπρη καριέρα. Υποσυνείδητα ίσως να ήταν το σημαντικότερο βοήθημα και η κύρια αφορμή, ώστε να πάρουν «σάρκα και οστά» το μυθιστόρημα «Ανεπαρκείς καθώς και ράθυμοι», το 2012 και η συλλογή διηγημάτων «Ιστορίες για παρίες», το 2013. Δύο βιβλία με έντονο κοινωνικοπολιτικό υπόβαθρο, απόρροια της Κρίσης των τελευταίων έξι ετών και της επίδρασης της στην καθημερινότητα μας, με ιστορικές αναφορές σε δύσκολες περιόδους της νεότερης ελληνικής Ιστορίας. Δύο δημιουργήματα εμπλουτισμένα από καλή μουσική. Δύο καταθέσεις απόψεων για τις παράξενες μέρες που ζούμε από την σκοπιά ενός επίμονου αναζητητή.

Η περιπέτεια του γραψίματος άρχισε ένα κρύο κυριακάτικο απόγευμα, στις 5 Δεκέμβρη του 2010. Ωστόσο, η ιδέα για την συγγραφή ενός βιβλίου είχε γεννηθεί πέντε χρόνια νωρίτερα, τον χειμώνα του 2005, και μετά την ανάγνωση του μυθιστορήματος του Τζορτζ Όργουελ, «Η Φάρμα των ζώων». Συνεπαρμένος από την πλοκή, την εξέλιξη, τα μηνύματα και τους συμβολισμούς του βιβλίου, ο Θοδωρής ελκύεται από την ιδέα της δημιουργίας μιας φανταστικής ιστορίας. Οι πρώτες θολές εικόνες σχηματίζονται, όμως το νόημα είναι ασαφές και η συνοχή παρουσιάζει κενά. Τελικά η συγγραφή του πρώτου βιβλίου αναστέλλεται μέχρι νεότερας, λόγω έλλειψης κεντρικής ιδέας, κι ενώ υπάρχουν σκέψεις για ενασχόληση με την σκηνοθεσία ή την σεναριογραφία. Οι απαιτήσεις και οι υποχρεώσεις της καθημερινότητας δυσκολεύουν την κατάσταση, παρόλα αυτά το εγχείρημα για τη συγγραφή ενός βιβλίου είναι στα υπ' όψιν και φωλιάζει κάπου στο πίσω μέρος του μυαλού του. Τα χρόνια περνάνε, ο Θοδωρής διαβαίνει το κατώφλι των πρώτων «άντα» και οι εμπειρίες που έχει συλλέξει κρίνονται ικανοποιητικές για το μεγάλο τόλμημα, όχι όμως για μια μυθοπλασία στο ύφος

της «Φάρμας των ζώων». Για αρχή προτιμάει να βαδίζει σε πιο απλά μονοπάτια και συλλαμβάνει τους «Ανεπαρκείς καθώς και ράθυμους», ένα μυθιστόρημα για μια παρέα τεσσάρων φίλων, όπου στην αρχή της οικονομικής Κρίσης προσπαθούν να συνειδητοποιήσουν τον ρόλο τους στην όλη κατάσταση, αντιδρώντας βίαια και συνεπαρμένοι από την οργή που νιώθουν. Στους δέκα μήνες που κράτησε η συγγραφή των «Ανεπαρκών», διάφορες μεμονωμένες ιδέες περνούσαν από το μυαλό του. Ιδέες πολύ διαφορετικές μεταξύ τους, που μπορεί να ήταν δύσκολο να συνθέσουν μια ενιαία ιστορία, όχι όμως και μια συλλογή διηγημάτων με κοινό χαρακτηριστικό ύφος και πνεύμα. Έτσι, αμέσως μετά την ολοκλήρωση του μυθιστορήματος «Ανεπαρκείς καθώς και ράθυμοι», ακολουθεί η συλλογή διηγημάτων «Ιστορίες για παρίες», η οποία κυκλοφορεί ένα χρόνο αργότερα.

Οι απαιτήσεις και οι υποχρεώσεις της καθημερινότητας θα... κάνουν πάλι το θαύμα τους τα επόμενα χρόνια και η συγγραφή του τρίτου έργου θα ξεκινήσει τον Μάρτη του 2013 και θα τελειώσει τον Δεκέμβρη του 2015. Παρόλα αυτά και παρά τις δυσκολίες, μια μεγάλη προσδοκία θα πραγματοποιηθεί: Η συγγραφή του πρώτου μυθιστορήματος φαντασίας, η ιδέα του οποίου γεννήθηκε τον χειμώνα του 2005 και ήταν η βασική αφορμή για την ενασχόληση με το γράψιμο. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα κλείσει ένας κύκλος αναζήτησης και περιπέτειας που μπορεί θεωρητικά να ξεκίνησε έντεκα χρόνια νωρίτερα, όμως ή πραγματική ημερομηνία έναρξης του είναι η 30η Ιουνίου του 1979 και έχει τις ρίζες του σε αυτόν εδώ τον τόπο.

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

“Ανεπαρκείς καθώς και ράθυμοι”

Τέσσερις φίλοι, ο Θάνος, ο Μπάμπης, ο Στέλιος και ο Σπύρος, προσπαθούν να αντέξουν και να αντισταθούν στο καινούργιο τοπίο που ξεδιπλώνεται στην Ελλάδα λίγο πριν από την υπογραφή του πρώτου Μνημονίου και την επιτήρηση της χώρας από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Η μουσική, η παρέα, οι συννευρέσεις τους τούς βοηθάν να ξεχάσουν, όχι να αντιδράσουν. Πράξεις αντίδρασης χαρακτηρίζουν μόνο τις «στοχοποιήσεις» τους, μια –κατ' αυτούς– μορφή τιμωρίας, που πραγματοποιούν ενάντια σε όσους βοηθάν με τη στάση τους να συντηρηθεί το υπάρχον σύστημα στην αγορά και τη ζήτηση εργασίας.

Κάποια ανύποπτη στιγμή όμως, κι ενώ μεταξύ τους προκύπτουν κάποιες διχογνωμίες σχετικά με τους τρόπους δράσης της ομάδας, το παρελθόν και οι ανοικτοί λογαριασμοί του θα μπλεχτούν ανάμεσα τους και η Ιστορία θα θελήσει

να επαναληφθεί και σαν φάρσα και σαν τραγωδία.

Η συγγραφή του μυθιστορήματος διήρκησε δέκα μήνες, από τον Δεκέμβρη του 2010 ως τον Οκτώβρη του 2011. Όλες οι συνεντεύξεις μεταξύ εργοδοσίας και υποψηφίων που περιγράφονται στο βιβλίο είναι βασισμένες σε προσωπικές εμπειρίες του συγγραφέα.

“Ιστορίες για παρίες”

Δυσδιάκριτοι ή όχι, με την κυριολεκτική ή τη μεταφορική έννοια χαρακτηρισμένοι, οι παρίες βρίσκονται παντού σε ένα κοινωνικό σύνολο. Δεν μοιάζουν μεταξύ τους. Δραστηριοποιούνται διαφορετικά, όμως παραγκωνίζονται το ίδιο και με ποικίλους τρόπους. Από το οικογενειακό τους περιβάλλον όπως ο κύριος Τέλης στο διήγημα του βιβλίου «Τερματικός σταθμός». Από τις καταστάσεις, ένας τέτοιος είναι ο Γιώτης Μιλένιος στο «Κατά κύρη, κατά γιο». Από την πλειονότητα, που δεν τους καταλαβαίνει επειδή διαφέρουν, όπως για παράδειγμα ο Μίλτος στην ιστορία «Ντούετο». Κάποιοι διαλέγουν από μόνοι τους αυτόν τον δρόμο και έχουν επίγνωση των πράξεών τους, ενώ πολλοί βρεθήκαν σε αυτή τη θέση από λάθη άλλων. Υπάρχουν ορισμένοι που είναι παρίες του ίδιου τους του εαυτού και σ’ αυτούς εντάσσεται ο Φάνης του «ΣΥΓΧΙΣΗ BAY HOTEL».

Οι έντεκα «Ιστορίες για παρίες» του βιβλίου αποτελούνται από διηγήματα σύγχρονα, ιστορικά και φανταστικά, τα οποία έχουν ένα κοινό: Συγκρουσιακές καταστάσεις τις οποίες οι χαρακτήρες που πρωταγωνιστούν είναι ανέφικτο να αποφύγουν, με συνέπεια την περιθωριοποίησή τους.

Το βιβλίο συγγράφηκε από τον Ιανουάριο του 2012 έως τον Δεκέμβρη του ίδιου έτους.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ

Οι ερωτήσεις στη συνέντευξη με τον Θεόδωρο Καρανικόλα ορίστηκαν με βάση το βιογραφικό του καθώς και τα δύο του βιβλία του: «Ανεπαρκείς και Ράθυμοι» και «Ιστορίες για παρίες». Οι ερωτήσεις της συνέντευξης ήταν συγκεκριμένες όμως καθώς ο κύριος Καρανικόλας μιλούσε είτε για τον εαυτό του είτε για το έργο του, κάποιες νέες ερωτήσεις αναδύονταν εκτός των αρχικών.

Παρακάτω παρουσιάζονται οι αρχικά προγραμματισμένες ερωτήσεις:

- 1)-Πως ονομάζεστε?
- 2)-Πόσο χρονών είστε?
- 3)-Που ζείτε μόνιμα?
- 4)-Ποια η σχέση σας με την Αργολίδα?
- 5)-Ποια η σχέση σας με την Αθήνα?
- 6)-Ποιες είναι οι σπουδές που έχετε πραγματοποιήσει?

- 7)-Ποια είναι η κύρια απασχόληση σας?
- 8)-Ποιοι οι μελλοντικοί σας στόχοι?
- 9)-Πείτε μας κάποια ενδιαφέροντα σας που έχουν επηρεάσει

- 10)-Πως συνδέεται η συγγραφική σας τον τρόπο καταγωγής σας?
- 11)-Πότε ξεκινήσατε τη συγγραφή?
- 12)-Τι συμβολή έχει στη ζωή σας?
- 13)-Ποιο ήταν το πρώτο σας δημιούργημα?
- 14)-Με τι είδος γραφής ασχολείστε και γιατί?

- 15)-Πως εμπνευστήκατε τα εξώφυλλα των βιβλίων σας?
- 16)-Πως εμπνευστήκατε τις ιστορίες κ τους πρωταγωνιστές του πρώτου και του δευτέρου σας βιβλίου?
- 17)-Για κάθε ιστορία σας χρησιμοποιείται διαφορετικά ονόματα στους πρωταγωνιστές. Πως προκύπτουν όλα αυτά τα ονόματα?
- 18)-Υπάρχουν αυτοβιογραφικά σημεία στα βιβλία σας?
- 19)-Γιατί οι περισσότερες ιστορίες των διηγημάτων σας διαδραματίζονται στην Αθήνα και συγκεκριμένα σε διαδρομές του μετρό?
- 20)-Πως εμπνευστήκατε τους τίτλους των βιβλίων σας?
- 21)-Αν μπορούσατε να αλλάξετε κάτι σε κάποιο από τα δυο έργα σας τι θα ήταν αυτό?
- 22)-Ποιες διαφορές εντοπίζετε μεταξύ των δυο σας βιβλίων?
- 23)-Γιατί επιλέγεται αρκετά συχνά να μην δίνεται κάποιο τέλος στην ιστορία παρά να το αφήνετε στη φαντασία του αναγνώστη?
- 24)-Επεξεργάζεστε αυτή τη περίοδο κάποιο νέο διήγημα?
- 25)-Τι θα θέλατε να ευχηθείτε στους αναγνώστες σας?
- 26)-Τι θα θέλατε να ευχηθείτε στους παρευρισκόμενους του συμποσίου?

ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ

Χ: Έχουμε κοντά μας το Θεόδωρο Καρανικόλα, ο οποίος θα μας δώσει μια συνέντευξη για τα δυο βιβλία του και γενικά για το έργο του σαν συγγραφέας. Κατάγεται από το Κρανίδι και τώρα βρίσκεται στην Αθήνα όπου μένει μόνιμα και θα μας δώσει τη συγκεκριμένη συνέντευξη. Πείτε μας το όνομα σας.

Θ: Γεια χαρά! Είμαι ο Θεωδωρής Καρανικόλας. Έχω γεννηθεί και μεγαλώσει στο Κρανίδι Αργολίδας πριν από 36 χρόνια. Κάπου στα 21 αποφάσισα για σπουδές να ξενιτευτώ και τελικά η μοίρα με έφερε να μένω στην Αθήνα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν έχω επαφές με το Κρανίδι . Συχνά το επισκέπτομαι τα

καλοκαίρια, σε αργίες, σε γιορτές και όποτε μπορώ.

X: Πόσα χρόνια είστε στην Αθήνα;

Θ: Από το 2002, δηλαδή σχεδόν 13 χρόνια.

X: Οι σπουδές που έχετε πραγματοποιήσει ποιές είναι;

Θ: Έχουν μια σχέση έμμεση όχι άμεση με τη συγγραφή. Δημοσιογραφία στο αθλητικό ρεπορτάζ σπούδασα . Εξάσκησα το επάγγελμα για 7 χρόνια και ήταν ο κύριος λόγος που μου δημιουργήθηκε το μικρόβιο της συγγραφής. Για να ασχοληθώ με το ραδιόφωνο πήγαινα στην αρχή . Μετά όμως είδα ότι μου προξένησε περισσότερο το ενδιαφέρον η συγγραφή , κάτι που δεν είχε γίνει στο σχολείο.

Παράλληλα διάβαζα και προσπαθούσα να διευρύνω τις γνώσεις μου εγκυκλοπαιδικά. Δε σημαίνει ότι πιάσαμε το αθλητικό κομμάτι και του δώσαμε να καταλάβει. Ουσιαστικά από τη στιγμή που τελείωσα δημοσιογραφία πρέπει να έχω γενικές γνώσεις. Από τη στιγμή όμως που είδα ότι το αθλητικό ρεπορτάζ δεν πήγαινε όπως το ήθελα, δεν μου άρεσε αυτό που γινόταν: που είδηση θεωρείται ένα αστείο βιντεάκι ενός παίκτη που πήγε να εκτελέσει ένα κόρνερ και έφαγε μια τούμπα . Πλέον αυτό θεωρείται δημοσιογραφία :Τα αστεία βιντεάκια του Youtube γίνονται είδηση επειδή έχουν τα περισσότερα views. Όλοι έχουν ρίξει το βάρος εκεί. Εγώ αποφάσισα να το εξελίξω. Είχα κάποιες ιδέες για αυτά που έβλεπα γύρω μου σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο, μου άρεσε και η ιστορία και αποφάσισα μετά τα 30, την καλύτερη ηλικία πιστεύω να ξεκινήσει κανείς να συγγράφει. Έγραψα το πρώτο μου βιβλίο, το «Ανεπαρκείς καθώς και ράθυμοι» .

X: Ανάμεσα σε αθλητική δημοσιογραφία και συγγραφή λογοτεχνικών έργων ποιό επιλέγετε ;

Θ: Το δεύτερο χωρίς δεύτερη κουβέντα.

X: Πλέον η κύρια απασχόλησή σας ποια είναι;

Θ: Τα τελευταία χρόνια επειδή έχουν κλείσει οι θέσεις εργασίας στο τομέα των μέσων μαζικής ενημέρωσης, κάνω διάφορες δουλειές. Αν τύχει δημοσιογραφική θα τη κάνω, αν όχι, τότε ό,τι προκύψει.

X: Ιδανική δουλειά για εσάς ποιά είναι, αν δεν υπήρχε η κρίση;

Θ: Ιδανική δουλειά δεν υπάρχει. Λίγα πράγματα είναι ιδανικά στη ζωή. Αυτό που κάνω τώρα, που γράφω και επειδή συνήθως είναι αυτοεκδόσεις και τα 2 βιβλία μου, μπορώ να θεωρήσω σαν, αν όχι ιδανική , μια εξαίσια δουλειά. Οι δυο

εκδοτικοί οίκοι που έχω εκδόσει τα βιβλία μου, μου έχουν αφήσει το ελεύθερο, δεν μου έχουν επιβάλει να κόψω ή να αλλάξω κάτι και αυτό είναι πολύ καλό , με ικανοποιεί και με γεμίζει.

X: Ποιοι είναι οι στόχοι σας για το μέλλον;

Θ: Στόχος είναι να φτάσουμε τα πέντε βιβλία . Ο στόχος δεν είναι τυχαίος γιατί υπάρχουν σκέψεις για συγκεκριμένες ιστορίες. Είμαστε στα δύο και το τρίτο έχει ήδη γραφτεί, είμαστε στις διορθώσεις. Θα είναι ένα μυθιστόρημα. Επιστρέφω στα μυθιστορήματα φαντασίας, όχι επιστημονικής, σουρεαλιστικής, παραμύθι για μεγάλα παιδιά. Τέταρτο θα είναι η συνέχεια του πρώτου και το πέμπτο θα είναι ιστορικού περιεχομένου. Θα διεξάγεται τη δεκαετία του '70. Δε μπορώ να πω περισσότερα γιατί δεν το έχω βάλει κάτω να φτιάξω το σκελετό .

X : Καλύτερα έτσι , ας μείνουμε λίγο και εμείς με την περιέργεια.

Θ : Μπράβο!

X: Γιατί αυτός ο αριθμός, το 5 ;

Θ: Μου έχουν προκύψει αυτές οι ιδέες .

X: Οπότε αν έχετε κάποια άλλη ιδέα θα γίνουν έξι τα βιβλία ;

Θ: Ναι, αλλά θέλω πρώτα να ολοκληρώσω αυτά που έχω τώρα στο μυαλό μου και μετά ναι. Αν προκύψει και ένα έκτο γιατί όχι;

X: Πείτε μας κάποια ενδιαφέροντά σας που σας έχουν επηρεάσει στο γράψιμό σας και να τα βλέπουμε στα βιβλία σας .

Θ: Αν διαβάσει κανείς το πρώτο μου βιβλίο «Ανεπαρκείς καθώς και ράθυμοι» είναι εύλογο ότι σαν μουσικόφιλος που είμαι έχω επηρεαστεί πολύ από τη μουσική . Και οι 4 ήρωες είναι μουσικόφιλοι . Παρότι ακούνε ο καθένας διαφορετικό είδος μουσικής και το πρεσβεύουν όσο πιο αληθινά μπορούν , το κοινό που τους ενώνει ουσιαστικά και γίνονται φίλοι είναι κατ' αρχήν η αγάπη για τη μουσική και μετά οι ίδιες αγωνίες για το μέλλον. Κυρίως έχω επηρεαστεί από τη μουσική, αλλά και από τον κινηματογράφο. Τα περισσότερα απ' αυτά που έχω γράψει έχουν το στοιχείο της περιπέτειας. Συνέπεσε όταν ξεκίνησα να γράφω, να βλέπω γκανγκστερικά του '60 , του '70 και περιπέτειες του γαλλικού σινεμά κυρίως και όχι μόνο .

Αγαπημένοι μου συγγραφείς είναι ο Τζωρτζ Όργουελ- θεωρώ το «Η Φάρμα των Ζώων» αριστούργημα- , ο Ζωρζ Σιμενόν που έχει κι αυτός το στοιχείο του αστυνομικού και του μυστηρίου στις ιστορίες του και ο Τζωρτζ Πελεκάνος. Οι τρεις Γιώργηδες, διαφορετικής εθνικότητας βέβαια. Ο Τζ.

Πελεκάνος νομίζω με έχει επηρεάσει περισσότερο στο πρώτο μου βιβλίο. Έχει πολλές αναφορές σε μουσικά ακούσματα , οι ήρωές του είναι μουσικόφιλοι, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι τον έχουμε αντιγράψει. Κάποιες επιρροές πάντα υπάρχουν.

Χ: Βλέπουμε στα έργα σας κάποιες αναφορές σε πολέμους ενώ δεν τους έχετε ζήσει .

Θ: Έχω διαβάσει πάρα πολύ , έχω δει πολλά ντοκιμαντέρ και έχω ασχοληθεί πολύ. Αναφέρομαι σε σκοτεινές περιόδους της ελληνικής ιστορίας: τη χούντα, τον εμφύλιο, το 2ο παγκόσμιο πόλεμο. Στο πρώτο βιβλίο έχεις μια διάθεση να τα γράψεις όλα . Προσπάθησα να συνδυάσω ό,τι ιδέα είχα. Πόσο καλά τα κατάφερα θα μας το πουν οι αναγνώστες.

Χ: Πώς συνδέεται η ιδιότητα του συγγραφέα με τον τόπο καταγωγής σας το Κρανίδι; Πιστεύετε ότι σας επηρέασε κατά κάποιο τρόπο και στο να εξελιχθήκατε σαν συγγραφέας και σ'αυτά που γράφετε;

Θ: Ναι . Πιστεύω ότι οι καταβολές φαίνονται. Βέβαια όταν είσαι μικρός δε λες ότι όταν μεγαλώσω θα γίνω συγγραφέας. Λίγοι είναι αυτοί που το έχουν κάνει και το έχουν πετύχει και μπράβο τους. Στα 31 αποφάσισα ν' ασχοληθώ με τη συγγραφή. Όταν όμως αρχίσεις, μοιραία τα παιδικά σου χρόνια και πολλές εμπειρίες, θα σου βγούνε και εγώ που μεγάλωσα στο Κρανίδι δε μπορώ να πω πως δε με έχει επηρεάσει ή τα παιδικά μου χρόνια ή η περίοδος που έμενα μόνιμα εκεί.

Χ: Θέλετε να μας πείτε περισσότερα για τα παιδικά σας χρόνια ;

Θ: Τα παιδικά μου χρόνια ήταν φυσιολογικά . Έπαιξα πολύ ποδόσφαιρο, πολύ μπάσκετ, πολλά ηλεκτρονικά, πολλά ξύλινα ποδοσφαιράκια . Ήταν ξένοιαστα, πολύ απλά, με πολύ παιχνίδι. Όπως θα πρέπει να είναι κάθε παιδιού, με πολύ παιχνίδι .

Χ: Υπάρχει κάτι χαρακτηριστικό που είχατε ζήσει στο Κρανίδι και το αποτυπώνετε στο έργο σας;

Θ: Όλα αυτά που έχω ζήσει στα σχολικά μου χρόνια, οι παρέες, οι φίλοι, το παιχνίδι, οι έξοδοι οι νυχτερινές, όχι κάτι συγκεκριμένο.

Χ: Το γεγονός ότι ασχολείστε με τη συγγραφή , τι συμβολή έχει στη ζωή σας;

Θ: Νομίζω ότι πλέον με τρία σχεδόν βιβλία, το πιο σημαντικό είναι ότι δεν μπορούν να είναι όλοι (οι χαρακτήρες) καλοί. Θα είναι και κάποιοι που είναι κακοί, που έχουν ένα διφορούμενο χαρακτήρα. **Από τη στιγμή που γράφεις, που**

πλάθεις ένα κακό χαρακτήρα μπαίνεις και στη θέση του. Γιατί αυτός ο άνθρωπος έχει αυτό το χαρακτήρα, γιατί η συμπεριφορά του είναι αμφιλεγόμενη; Δηλαδή βλέπεις τον απέναντι που έχει το ρόλο του κακού σ' αυτή τη ζωή και τον δικαιολογείς για κάποια πράγματα, τον βλέπεις με κάποια συμπόνοια. Κάτι άλλο που μου έχει πει και ένας φίλος μου και πιστεύω έχει δίκιο, είναι ότι όσο γράφεις ωριμάζεις και γίνεσαι καλύτερος . Θέλω να πιστεύω ότι μετά από 3 βιβλία, κάτι έχω καταφέρει κι εγώ.

X: Εδώ να αναφέρουμε ότι έχετε εκδόσει 2 βιβλία και το 3ο έχει γραφτεί και είναι στις διορθώσεις. Ποιο ήταν το πρώτο σας δημιουργήμα σε γραπτό λόγο;

Θ: Ήταν τραγούδια που έγραφα κάπου στα 15, 16.

X: Είχαν στίχους και μουσική ;

Θ: Εγώ, αν και δε μου φαίνεται, στα 18 μου ως και τα 28 μου άκουγα hip-hop. Επειδή ήμουν επηρεασμένος και από το ελληνικό hip-hop, είχα γράψει σε ανάλογο ύφος κάποια τραγούδια , 16 τον αριθμό. Είχαν κοινωνικο-πολιτικό θέμα , όπως και τα βιβλία μου αλλά δεν είδαν το φως της δημοσιότητας, δεν τα θεώρησα σημαντικά και κάποια στιγμή τα πέταξα.

X: Τα τραγούδια σας είχαν & βρισιές (γιατί αυτού του είδους έχουν);

Θ: Όχι, δεν είχαν. Τις απέφευγα.

Θ: Κάπου στα 22-23 έλεγα καλό θα ήταν να γράψω ένα βιβλίο, αλλά αυτομάτως σκεφτόμουν ότι δεν έχω ζήσει πολλά για να έχω να πω. Είχα ιδέες αλλά όχι κάτι πρωτότυπο για να πω στον αναγνώστη . Ήταν στα σπάργανα κάποια πράγματα. Στα 25 διάβασα το βιβλίο «Η Φάρμα των Ζώων» και είπα αυτό είναι βιβλίο. Να γιατί αξίζει να γίνει κάποιος συγγραφέας . Γιατί κάποια στιγμή στη ζωή του υπάρχει μια πιθανότητα να γράψει ένα τέτοιο αριστούργημα. Τότε αναθερμάνθηκε το ενδιαφέρον μου. Αλλά και πάλι είπα ότι πρέπει να ζήσω κάποια πράγματα για να έχουμε να πούμε και το άφησα. Η αρχική έμπνευση από το βιβλίο αυτό δεν είναι στο 1ο ή στο 2ο βιβλίο , αλλά στο 3ο. Σκέφτηκα ότι στο πρώτο βιβλίο να γράψω μυθιστόρημα φαντασίας θα είναι ρίσκο. Γράψε κάτι που έχεις σίγουρο και το ξέρεις. Την Ελλάδα της κρίσης, του μνημονίου, της ανασφάλειας, της ανεργίας και μετά βλέπουμε. Μετά είχα πολλές ιδέες για μικρές ιστορίες. Ήθελα να δοκιμάσω κι αυτό το είδος που είναι εξίσου δύσκολο με το μυθιστόρημα .

X: Μου κάνει εντύπωση ότι ενώ είχατε τη θέληση να γράψετε ένα βιβλίο, ήταν ξαφνική η απόφαση στα 31 να γράψετε ή απλά νιώσατε τη σιγουριά ότι έχετε

μαζέψει εμπειρίες;

Θ: Αυτό ένιωσα. Ότι έχω μαζέψει κάποιες καλές εμπειρίες και βασικά ήθελα να ξεχαστώ από διάφορα εκείνη την εποχή. Ήθελα με κάτι να απασχοληθεί το μυαλό μου. Άλλο ένα καλό του γραψίματος είναι ότι απασχολεί πολύ το μυαλό και δε σκέφτεσαι άλλα που μπορεί να σε στενοχωρούν.

Χ: Πώς εμπνευστήκατε τα εξώφυλλα των βιβλίων σας;

Θ: Στη μικρή καριέρα που έχω σαν συγγραφέας, θέλω να διαλέγω εγώ τα εξώφυλλα. Αναλαμβάνω την επιμέλεια των εξωφύλλων, γιατί ο συγγραφέας ξέρει καλύτερα τι θέλει να πει και πώς θέλει να το δείξει στο εξώφυλλο. Στο βιβλίο «Ανεπαρκείς καθώς και ράθυμοι», βλέποντας αυτό το εξώφυλλο, δηλαδή ένα ποτήρι καφέ να έχει χυθεί σε μια εφημερίδα αγγελιών και κάποιες να είναι κυκλωμένες, σου βγάζει ανησυχητικά συναισθήματα. Προμηνύουν ότι τα πράγματα δε θα πάνε τόσο καλά όσο θα περιμένανε κάποιοι. Χυμένος καφές που δείχνει μια νευρικότητα, μια εφημερίδα με αγγελίες που δείχνει μια αγωνία, μια αναζήτηση για εργασία, που δείχνει ότι οι πρωταγωνιστές ψάχνουν να βρουν κάτι. Αυτό ήθελα και πιστεύω ότι προσπάθησα να βγάλω την αγωνία. Δεν ξέρω αν το πέτυχα. Ήθελα να κερδίσω το ενδιαφέρον του αναγνώστη όχι με τριαντάφυλλα, γαρύφαλλα και καρδούλες για να δείξουμε ότι όλα πάνε καλά, αλλά ότι κάτι γίνεται εδώ.

Χ: Πραγματικά, όχι μόνο τραβά το ενδιαφέρον αλλά καθρεφτίζει το περιεχόμενο του βιβλίου.

Θ: Ω ρ α ί α ! Μ ο υ ά ρ ε σ ε α υ τ ό .
Τώρα στο «Ιστορίες για παρίες» η αγωνία δεν είναι τόσο έκδηλη στο συγκεκριμένο εξώφυλλο. Παρότι παίζει με το φωτισμό, είναι μέρα. Πίσω από κάποια βράχια κρύβεται ένα παιχνίδι σαν πλέι μομπίλ το οποίο βλέπει την πόλη, την Αθήνα στη συγκεκριμένη περίπτωση, κρύβεται όμως. Οπότε αντικατοπτρίζει τον παρία της μεγαλούπολης που μπορεί να είναι οποιοσδήποτε. Παρίας μπορεί να είναι και κάποιος επιχειρηματίας που να είναι παρίας του ίδιου του εαυτού, της ίδιας της συνείδησής του. Μπορεί να είναι παρίας ο κυρ-Τέλης στον τερματικό σταθμό, στο 1ο διήγημα, ο οποίος είναι παρίας μέσα στην ίδια του την οικογένεια. Δεν έχει να κάνει με τάξεις, με φυλές, με χρώματα, θρησκείες και τα σχετικά. Παρίες μπορεί να είμαστε όλοι και μπορεί και κάποιοι που είναι πιο πάνω στην κοινωνική κλίμακα από κάποιους άλλους. **Αν δεν τα έχεις καλά με τον εαυτό σου, παρίας θα είσαι της ίδιας της συνείδησής σου και του εαυτού σου.** Παρότι το φόντο είναι άσπρο και ο φωτισμός είναι ανοιχτός, υπονομεύει η ίδια η

φωτογραφία το περιεχόμενο το εξώφυλλο.

X: Πάντως μου αρέσει που δίνετε σημασία στη λεπτομέρεια!

Θ : Αυτό είναι πάλι επιρροή από τη μουσική όπως έλεγα και πριν. Επειδή είμαι μουσικόφιλος και πάντα (τα εξώφυλλα) τα πρόσεχα στα cd και τα βινύλια, αν και δεν είχα πολλά βινύλια. Γιατί έχει βάλει αυτό το εξώφυλλο ο τάδε καλλιτέχνης, τι θέλει να πει; Μήπως αυτό που θέλει να πει υπονοεί κάτι που υπάρχει μέσα στο δίσκο; Είναι κι αυτό επιρροή από τη μουσική νομίζω. Δηλαδή δεν μπορεί να είναι ξέχωρο το εξώφυλλο από το περιεχόμενο. Για μένα είναι αδιανόητο αυτό το πράγμα.

X : Συγκεκριμένα, είχατε κάποια επιρροή στα εξώφυλλα ή ήταν εξ' ολοκλήρου δική σας ιδέα;

Θ : Μπορώ να πω ήταν ακριβώς αυτό που ήθελα. Είχα μια εναλλακτική ιδέα για εξώφυλλο, αλλά ήταν λίγο δύσκολο να γίνει. Δε βρήκα το κατάλληλο μέρος .

X : Και ποιο ήταν αυτό το εναλλακτικό ;

Θ : Ήταν ένα γραφείο κάποιου στελέχους, κάποιας εταιρείας το οποίο έχει από τη δεξιά μεριά ένα πάκο από βιογραφικά και η καρτέλα του συνεντευξιαζόμενου να είναι πεταμένη κάτω στο έδαφος. Τώρα ποιο είναι καλύτερο, αυτό που διάλεξα ή το άλλο, δεν ξέρω.

X : Και τα δυο πάντως σε προϋδεάζουν και σου προκαλούν το ενδιαφέρον. Όσον αφορά τους τίτλους των βιβλίων μας είπατε για το 2ο βιβλίο , υπάρχει κάτι άλλο που θέλετε να προσθέσετε για το «Ιστορίες για παρίες»;

Θ : Τα περισσότερα τα είπα. **Αυτό που θα θελα να πω είναι ότι σε κάθε κοινωνικό σύνολο δεν είναι απαραίτητα ότι ένας περιθωριακός είναι αυτός που έχει οικονομικές δυσκολίες, δεν έχει εργασία, είναι κάποιος που στην κοινή γλώσσα «είναι στην απ'έξω». Δηλαδή παρίες μπορείς να βρεις παντού. Είναι πόσο καλά τα έχεις με τον εαυτό σου, με τους γύρω σου, την οικογένειά σου, τους φίλους σου, με τη συνειδήσή σου . Έχει και ιστορικά διηγήματα, έχει και κάποια φαντασίας , έχει και κάποια σύγχρονα. Είναι και κάποιοι ήρωες που είναι από θέση ισχύος και δεν αισθάνονται καλά. Οπότε μεταφορικά μπορούμε και αυτούς να τους χαρακτηρίσουμε ως παρίες .**

X : Και για το 1ο (βιβλίο);

Θ : Είναι μια παρέα 4 φίλων που τους ενώνουν πέρα από τη μουσική, οι κοινές ανησυχίες για το μέλλον σε μια χώρα που βουλιάζει, που βυθίζεται και επειδή

είναι σε δύσκολη κατάσταση, - (οι 2 είναι άνεργοι , ο ένας είναι χαμηλόμισθος δημόσιος υπάλληλος και ο τέταρτος δουλεύει σε μια χαμαλοδουλειά χωρίς να έχει ένσημα, κάτι εντελώς άσχετο με αυτό που τελείωσε , που σπούδασε δηλ.) προσπαθούν να κάνουν κάτι. Κάπως να αντιδράσουν και αποφασίζουν να τιμωρούν με τρόπους αρχικά ωμούς και βίαιους, γιατί πιστεύουν ότι μόνο έτσι μπορεί κάποιος να τους ακούσει ή να αλλάξει νοοτροπία και μυαλό, τους κακούς εργοδότες, όσους πιστεύουν ότι είναι κακοί και στις συνεντεύξεις, τους θεωρούν σαν αναλώσιμους (ή τους κακούς εργοδότες ή αυτούς που τους παίρνουν τη συνέντευξη). Κάποια στιγμή όμως θα υπάρξουν κάποιες διενέξεις στην ομάδα. Ένας από τους φίλους θα σκεφτεί ότι ίσως πρέπει να δράσουν διαφορετικά γιατί αυτό δεν οδηγεί πουθενά , πάλι στα ίδια ερχόμαστε, προκαλούμε υλικές ζημιές ή τον πλακώνουμε στο ξύλο αλλά το καταλαβαίνει; του περνάμε το μήνυμα; το συνειδητοποιεί ότι είμαστε εμείς; Τότε θα υπάρξουν διενέξεις στην ομάδα. Θα βγει και το παρελθόν που ενώνει τους 2 από τους 4 με κάποιο τρόπο και που υπάρχουν ανοιχτοί λογαριασμοί. Η ιστορία με λίγα λόγια θα επαναληφθεί με διαφορετικό τρόπο όμως και σαν φάρσα και σαν τραγωδία.

X : Έχετε να προσθέσετε κάτι για το 2ο ;

Θ : Το ύφος του 2ου είναι ίδιο με του 1ου, για όσους έχουν διαβάσει το 1ο. Ναι μεν ανησυχούμε για αυτήν την κοινωνία που δεν ξέρουμε πού πηγαίνει και τι θα γίνει, αλλά παράλληλα θέλουμε και να τη σαρκάσουμε γιατί δεν μπορούμε να είμαστε στενοχωρημένοι συνέχεια. Αυτό προσπαθώ να κάνω. Ναι μεν οι ήρωες είναι παρίες και έχουν τα προβλήματά τους και προσπαθούν να βρουν τον εαυτό τους στην ουσία. Στο τέλος αφού δεν αλλάζουν τα πράγματα σαρκάζουν και οι ίδιοι την κοινωνία . Είναι καλό αυτό, γιατί περνάει και ένα θετικό μήνυμα, ότι **δεν πρέπει να στεναχωριέσαι για όλα σ' αυτή τη ζωή.**

X : Σχετικά με τα ονόματα που ήταν πολλά. Πώς προκύπτουν όλα αυτά και τα θυμάστε όλα;

Θ : Στο 1ο βιβλίο των κεντρικών ηρώων τα θυμάμαι . Μπορεί να μη θυμάμαι 2-3 δευτερευόντων ηρώων .

X : Πώς τα σκέφτεστε;

Θ : Δεν είναι κάτι. Μπορεί να βαριέμαι και να βρω ένα απλό, Παπαδόπουλος ας πούμε που υπάρχει ή μπορεί να μου κατέβει η αυτόματη γραφή δηλαδή όποια λέξη περιέργη και αλαμπουρνέζικη έρθει στο μυαλό μου την κατεβάζω αυτόματα. Δε δίνω και μεγάλη σημασία στα επίθετα. Σε κάποιους αρέσει, σε κάποιους όχι. Τώρα γιατί υπάρχουν τόσα πολλά ονόματα και τόσοι πολλοί χαρακτήρες; Δεν

είναι όλοι ίδιοι. Υπάρχει ο λαϊκός τύπος που παίζει στοίχημα όλη την ώρα και δεν τον ενδιαφέρει τίποτα άλλο πέρα από το τζόγο. Υπάρχει και η πλούσια κοπέλα από τα βόρεια προάστια. Ήθελα να δώσω στον αναγνώστη το παζλ της Ελλάδας του σήμερα. Υπάρχει και ο μετανάστης και ο τοξικομανής. Υπάρχει ο σκεπτόμενος, κάθε καρυδιάς καρύδι.

X : Πείτε μας πώς εμπνευστήκατε τους χαρακτήρες;

Θ : Μια παρέα για να είναι καλή και να δέσει, από την εμπειρία μου, πάντα από 4 άτομα είχαν. Το βλέπεις και στο Χόλυγουντ (fantastic four). Το 4 είναι σημαδιακός αριθμός. 4 ήταν και οι Μπήτλς. Σε όλα τα συγκροτήματα ήταν 4 και πάντα ήταν φίλοι, οι Ντάλτον κλπ. Πώς τους εμπνεύστηκα; Ήθελα να βρω κάτι εκλεπτυσμένο. Ο Θεοφάνης Σιδόπουλος που είναι ο κεντρικός ήρωας, ακούει βρετανική ροκ, προσέχει τους τρόπους του, το ντύσιμό του , έχει επηρεαστεί από την αγγλική κουλτούρα, γι' αυτό τον λένε και Εγγλέζο . Βέβαια στη συνέχεια τον βλέπουμε πιο βίαιο από τους 4. Αυτός είναι που σκέφτεται πιο ωμά στις επιθέσεις. Είναι καλόψυχος αλλά είναι πολύ οργισμένος. Πιστεύει ότι μόνο έτσι θα αλλάξει το σύστημα και η κρατούσα κατάσταση στην αγορά και στην αναζήτηση εργασίας, με ωμή τρομοκρατία, μπας και βάλει κάποιος μυαλό. Δεύτερος είναι ο Μπάμπης Γουμάκος, πιο πραγματιστής, δεν παρεκτρέπεται, είναι ορθολογιστής, πάντα φιλτράρει μια πληροφορία και μετά εκφέρει μια άποψη, είναι ο ισορροπιστής της παρέας. Ο Στέλιος Ζούπης, ο επονομαζόμενος Σελάσιε, είναι ο πιο χύμα. Μποέμ τύπος που το μόνο που θέλει είναι να περνάει καλά. Υποτίθεται ότι είναι ο πιο επαναστατικός, πιο αντιδραστικός κι όμως φέρεται πιο λογικά στην πορεία της ιστορίας από το Θάνο. Έχει ράστα , ακούει ρέγγε, δεν ντύνεται με κοστούμια , είναι πραγματικός περιθωριακός στην ψυχή -όχι στην εμφάνιση- με την καλή έννοια και θα έλεγα ότι είναι ο πιο επαναστάτης απ' όλους. Παρότι περιμένουν πολλοί ότι αυτός θα κάνει τη μεγάλη ζημιά τελικά αυτός φέρεται πιο λογικά απ' τους υπόλοιπους και επειδή δεν τον ακούνε οι άλλοι, βρίσκεται να την πληρώνει.

Και περνάμε στο Σπύρο Ζουλάπη , τον Αντικέρ. Τον λένε έτσι γιατί ακούει ροκ εντ ρολ, ροκαμπιλι, τζαζ, παλιές μουσικές , έχει το ανάλογο στυλ : φαβορίτες, κοκοράκι, δερμάτινα. Είναι λες και έχει βγει από το «Γρανίτα από λεμόνι». Είναι συμβιβασμένος, παρότι έχει ξεπεράσει τα 30, ακούει ακόμη τις συμβουλές του πατέρα του, ζει με τους γονείς του, παρότι είναι δημόσιος υπάλληλος και δεν έχει κάνει το βήμα να ζήσει μόνος του. Γενικά δεν έχει μοχθήσει όσο οι άλλοι 3. Τα έχει βρει λίγο πιο εύκολα, γι' αυτό στις επιθέσεις που οργανώνουν βγάζει τον πιο βίαιο χαρακτήρα, ίσως για να υπερκαλύψει μέσα του την ανασφάλεια που νιώθει απέναντι στους υπόλοιπους 3. Κακά τα ψέματα αυτός είναι σε πολύ καλύτερη μοίρα από τούς άλλους . Αυτοί είναι οι 4 βασικοί χαρακτήρες , υπάρχουν κι άλλοι, αλλά απ' αυτούς ξεκινά η ιστορία .

X : Επειδή το 2ο βιβλίο έχει διηγήματα, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για κάθε

ένα χωριστά ;

Θ : Ξεκινάμε με τον «Τερματικό σταθμό». Είναι ο κ. Τέλη . Είναι παρίας μέσα στον ίδιο του τον οικογενειακό κύκλο, βέβαια, αυτό το μαθαίνουμε στο τέλος της ιστορίας κι όχι με τον καλύτερο τρόπο. Αυτό το εμπνεύστηκα μετά από τόσες πολλές διαδρομές στο μετρό αυτά τα 13 χρόνια και νομίζω ότι το όφειλα να γράψω κάτι εμπνευσμένο από το μετρό. Αναφέρθηκα και στο παλιό μου σπίτι. Το σπίτι που μένει ο κ. Τέλης ουσιαστικά είναι το προηγούμενό μου σπίτι και επειδή έχω ζήσει σ' αυτό και καλές και κακές στιγμές ήθελα σαν «φόρο τιμής» να γράψω κάτι γι' αυτό. Ας μην αποκαλύψουμε περισσότερα..

Στο δεύτερο : Αναφέρεται σ' ένα παιχνίδι, το τελευταίο επεισόδιο ενός τηλεπαιχνιδιού που διεξάγεται στην πλατεία Συντάγματος. Είναι γεμάτο από κόσμο και στο οποίο παιχνίδι πρέπει ο νικητής που έχει ανακηρυχτεί, να τιμωρήσει κάποιους φοροφυγάδες μεγαλοεπιχειρηματίες οι οποίοι κλέβανε το Δημόσιο. Αυτό που θέλω να πω ουσιαστικά είναι ότι το σύστημα, στο οποίο εντάσσεται και η τηλεόραση, μπορεί να κάνει τα πάντα για να βγει καθαρό, για να βγει κι από πάνω. Μήτε το αποκλείω καθόλου στο μέλλον να υπάρχει ένα τηλεπαιχνίδι για την ακροαματικότητα ή για να μας κοιμίσει το μυαλό για μια ακόμη φορά, στο οποίο ο νικητής θα τιμωρεί τα εξιλαστήρια θύματα της κατάστασης τα οποία μπορεί να είναι 4-5-6 μεγαλοεπιχειρηματίες που όντως φοροδιαφεύγανε. Ο ήρωας βέβαια, προσπαθεί αυτό να το κάνει για το καλό της κοινωνίας αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Υπάρχει και ένα παρελθόν που τον έχει πληγώσει. Αυτός ο ήρωας, ο Γιώτης, νιωθει παρίας του ίδιου του συστήματος της όλης κατάστασης που βιώνουμε τα τελευταία 5-6 χρόνια.

Στο τρίτο : Έχει πολλά από Κρανίδι αυτό. Το εμπνεύστηκα μετά από τα πολλά δρομολόγια που έχω κάνει από το Κρανίδι στην Αθήνα και αντίστροφα με το ΚΤΕΛ. Κάποια στιγμή είχα παρατηρήσει ότι πολλοί οδηγοί για να διασκεδάσουν τον κόσμο έβαζαν κάποιες ταινίες, όχι βέβαια ταινίες που μπορούν να σου κινήσουν το ενδιαφέρον, να σε κάνουν να σκεφτείς και 5 πράγματα. Έβαζαν «Αστεριξ & οβελίξ», «Ράμπο» και σκεφτηκα πώς θα ήταν αν έβαζαν κάποια ταινία αβαν γκαρντ, ενός περιφερειακού σκηνοθέτη, άγνωστη και λίγο εξεζητημένη. Ένας οδηγός που είναι ερασιτέχνης κινηματογραφιστής παίρνει αυτό το ρίσκο και μια ταινία που έχει γυρίσει, τη βάζει στη διαδρομή από ένα χωριό της επαρχίας προς την Αθήνα και οι αντιδράσεις είναι κάθε άλλο παρά καλές ...

Στο τέταρτο διήγημα : Είναι το 1ο ιστορικό διήγημα της συλλογής. Έχει να κάνει με την αλλαγή που έχει επικρατήσει στην Ελλάδα το 1844 και τις προσπάθειες που κάναμε μέχρι να γίνουμε μια αστική χώρα. Αλλά δεν έχουμε περάσει από το Διαφωτισμό και δεν είχαμε ποτέ μας μια ανάλογη κουλτούρα. Δε φταίμε βέβαια εμείς, αλλά οι καταστάσεις. Βλέπουμε ότι προσπαθεί μια νέα τάξη που αναδύεται, που είναι οι αυλικόι του βασιλιά και οι παρατρεχάμενοί του, που προσπαθούν πιθηκίζοντας να δείξουν με το ζόρι ότι είναι σ' αυτή την τάξη με το σπαθί τους. Λοιδορούν το παλιό , τους παλιούς αγωνιστές του '21 που παρότι δάσυνε τα πάντα έχουν μείνει στο περιθώριο, δεν τους υπολογίζει κανείς και θεωρούνται σαν κάτι παλαιϊκό είδος , κάτι παρωχημένο εντελώς . Βέβαια μέσα

στο διήγημα βλέπουμε ότι παρότι ο ήρωας της επανάστασης μπαίνει στο καφενείο που συχνάζουν οι αυλικοί του Όθωνα, ναι μεν μπορεί να είναι αγράμματος, άξεστος, αχρείος σε πολλές περιπτώσεις, είναι όμως πιο αληθινός και πιο πατριώτης από τους υποτιθέμενους μεγαλοαστούς της εποχής .

«Αδέρφια στα όπλα»: Πάντα είχα μια επιθυμία να γράψω για τα τάγματα ασφαλείας, για αυτή τη σκοτεινή ομάδα. Είναι ένα πολεμικό διήγημα. Ο Κούλης Αγόπουλος είναι ένας κακός άνθρωπος, όμως βλέπουμε τη δύσκολη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει. Η μητέρα του είναι ημίτρελη, ο πατέρας του είναι ανήμπορος (δε μπορεί να τον βοηθήσει), δεν έχει μόνωση, είναι φτωχός, σχεδόν είναι μόνος σ' αυτή την ζωή. Βρέθηκε κάποιος του έταξε, που ούτε τα βασικά δεν έχει: στέγη, τροφή, μισθό, δεν το πολυσκέφτηκε. Ναι μεν είναι άτιμος, από την άλλη δεν είχε και πολλά περιθώρια να γίνει κάτι διαφορετικό αφού δεν τον βοήθησε κανείς ...

Το «Πετυχημένη εξέγερση» ...

X : Αυτό (το διήγημα) έχει πετύχει κάποια διάκριση, έτσι ;

Θ : Ναι σε ένα διεθνή διαγωνισμό . (Η διάκριση που πήρε ήταν στα ελληνικά διηγήματα.). Αυτό το εμπνεύστηκε από τις πορείες και τις συγκεντρώσεις που λάμβαναν μέρος. Υπήρχε ένα σύνθημα κάποτε που ακουγόταν και έλεγε «Τέρμα πια οι αυταπάτες ή με τις κουκούλες ή με τις γραβάτες». Όταν το ακούς αυτό λογικό είναι να σκεφτείς τους αναρχικούς ή εμείς οι αναρχικοί θα κάνουμε κουμάντο ή κανένας άλλος, δε θα υπάρχει κανένα πολίτευμα. Πιστεύω το ουσιαστικό μήνυμα είναι ή να δοθούν περισσότερες εξουσίες στο λαό ή ο καπιταλισμός θα μας κάνει ό,τι θέλει. Υποτίθεται ότι σ' αυτό το διήγημα ο λαός έχει πάρει την εξουσία στα χέρια του και εκφράζεται μεταφορικά μέσω του Λαοκράτη, ο οποίος παίρνει κάποια μέτρα τα οποία αφορούν κυρίως μια πνευματική αλλαγή στον τόπο, δηλαδή κλείνει τα καφενεία και τα κάνει κέντρα φιλοσοφικών συζητήσεων , αλλάζει τα ονόματα σε οδούς, σε πλατείες κεντρικές, είναι πιο πνευματοκεντρική η αλλαγή που θέλει να πετύχει. Ο κόσμος δεν το δέχεται αυτό, τον ίδιο τον εκπρόσωπό του, γιατί από το λαό έχει ανακηρυχτεί κι αυτός και παίρνει και το μέρος των διαδηλωτών, των πολιτικών που θέλουν την επιστροφή στην προηγούμενη κατάσταση.

Πάμε και στο «Ραντεβού με την διδα Μουντρούβη». Θα ξεκινήσω από το πόσο μόνοι και πόσοι μοναχικοί άνθρωποι υπάρχουν γύρω μας. Αναφέρεται στη μοναξιά. Κάθε χρόνο φτιάχνουμε και ένα προφίλ στο facebook, σε κάποιο νέο μέσο κοινωνικής δικτύωσης. Πόσο χαρούμενοι δείχνουμε σ'αυτά και πολλοί συνάνθρωποί μας είναι μόνοι. Κυρίως εκεί αναφέρεται, στην αλλαγή που υπάρχει στις σχέσεις μεταξύ μας. Βλέπουμε ότι και οι ήρωες ναι μεν μπορεί να δυσκολεύονται να επικοινωνήσουν αλλά και ο ίδιος ο κόσμος φαίνεται να τους δίνει ένα πάτημα να το κάνουν αυτό. Ο ίδιος ο περίγυρός τους, ο κοινωνικός, προτιμά να αναπτύσσει κοινωνικές σχέσεις μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Γίνεται και μια αναφορά στο θέμα αυτού που υποτίθεται έχει το πάνω χέρι. Τελικά η δ. Μουντρούβη δεν έχει το πάνω χέρι. Ίσως να είναι και σε χειρότερη θέση από αυτούς που βλέπει και την επισκέπτονται.

«Συνδεδεμένοι στο youtube»: Αν το διαβάσει κανείς θα πει ότι έχει να κάνει με την κόντρα που υπάρχει σήμερα ανάμεσα σε 2 άτομα που ανήκουν σε διαφορετικές παρατάξεις πολιτικές, κοινωνικές, αθλητικές, κυρίως όχι. Έχει να κάνει με την υποτιθέμενη « Δημοκρατία» των σχολείων στο ιντερνέτ και στο YouTube. Έχει δοθεί πάτημα σε όλα τα site να σχολιάζει ο καθένας ό,τι θέλει και ξαφνικά κόσμος που δεν είχε ποτέ την ευκαιρία να πει την άποψή του, ή φοβόταν, βρήκε από τον Η/Υ του, το όπλο για να λοιδορήσει, να κατηγορήσει, να κράξει, να χρεώσει τις ευθύνες που φοβάται να πάρει ο ίδιος στους άλλους . Νομίζω ότι αξίζει το διάβασμα ....

«Ένα ντάκο, μια μοσχαρίσια και μια πράσινη»: Περίεργος τίτλος όμως έχει τη λογική του. Βλέπουμε ότι ο Σταύρος έχει μεγαλώσει σε ένα επαρχιακό μέρος και κανένας δεν παίρνει σοβαρά τα όνειρά του. Πολύ δύσκολο και πολύ σκληρό για ένα νέο άνθρωπο. Να μη βρίσκεις έναν άνθρωπο να συμμεριστεί τις προσδοκίες σου.

Χ : Αυτό έχει επιρροές από το Κρανίδι; γιατί περιγράφει μια κλειστή κοινωνία.

Θ : Ναι έχει. Η ταβέρνα π.χ. που δουλεύει ο ήρωας, την έχω σκεφτεί γιατί έχω δουλέψει σε μια συγκεκριμένη στο Κρανίδι κάποτε. Κυρίως είναι αφιερωμένο σε όλα τα παιδιά και σε όλους της ηλικίας μου, μεγαλύτερους, μικρότερους που ξεκίνησαν με όνειρα και φιλοδοξίες , φύγαν απ' το σπίτι τους, σπουδάζανε και τελικά η κρίση τους ανάγκασε, για οικονομικούς λόγους, να γυρίσουν πίσω στην πατρική τους εστία και δεν καταφέρνανε αυτά που είχαν ονειρευτεί .

«Σύγχυση μπει χοτέλ» όπως είπα σε μια προηγούμενη ερώτησή σου, ο Φάνης είναι παρίας του ίδιου του εαυτού, της ίδιας της συνείδησής του. Ναι μεν είναι ένας φτασμένος και επιτυχημένος επιχειρηματίας, αναγνωρισμένος από όλους, όμως μέχρι και ο ίδιος το παραδέχεται ανοιχτά ότι δεν έχουν γίνει και όλα με το σταυρό στο χέρι. Αυτό τον βασανίζει. Οι τύψεις του, δε θα τον αφήσουν ήσυχο και στην τελευταία μεγάλη επιχειρηματική του κίνηση, οι τύψεις του, του επιφυλάσσουν ένα άσχημο παιχνίδι στην επίσκεψή του στο ξενοδοχείο.

«Η δύναμις επέλεξε αυτούς που πρέπει»: Αναφέρεται στα Σκιαδικά, σε κάποια επεισόδια που είχαν γίνει το 1859 ανάμεσα στους σπουδαστές και τους μαθητές τότε της Αθήνας, οι οποίοι υποστήριξαν ότι για να στηρίξουμε την ελληνική οικονομία πρέπει να αγοράζουμε ελληνικά προϊόντα και λένε ότι θα φοράμε τα σκιαδικα ή σιφνεϊκά, τα παραδοσιακά καπέλα που κατασκευάζονται στη Σίφνο για να βοηθήσουμε την ελληνική οικονομία και να μην προτιμούμε τα αυστριακά καπέλα, τα ημίψηλα, που τα φέρνουν κάποιοι εισαγωγείς απ' έξω . Αυτό παρότι άρχισε σαν ειρηνική διαμαρτυρία στο Πεδίο του Άρεως και συνεχίστηκε στα Προπύλαια, τελικά για 2 μέρες έγιναν εκτεταμένα επεισόδια, τα οποία μετά από 3 χρόνια οδήγησαν και στην παραίτηση του βασιλιά Όθωνα. Μέσα από ένα αρχοντικό βλέπουμε ένα εισαγωγέα καπέλων να ανησυχεί για την κατάσταση. Φοβάται ότι θα χάσει τα συμφέροντά του, τα κέρδη του. Ένας

συνδαιτυμόνας του, του λέει να ησυχάσει και να ηρεμήσει γιατί υπάρχει η Δύναμις, μια ομάδα που θα τους βοηθήσει να ανακτήσουν τη χαμένη τους αίγλη. Αλλά δε θέλει μόνο τη βοήθεια αυτών, θέλει τη βοήθεια όλου του κοινωνικού συστήματος και αυτών που κάποτε τα είχαν όλα και τα χάσανε μετά τη δημιουργία του ελληνικού κράτους. Ό,τι συνέβαινε τότε, συμβαίνει και τώρα πιστεύω, γιατί ουσιαστικά έχουμε να κάνουμε με ένα λόμπι το οποίο προκειμένου να μη χάσει τα συμφέροντά του είναι ικανό να κάνει τα πάντα, να ισοπεδώσει τα πάντα, δεν τον ενδιαφέρει αν ο κόσμος θα πεινάσει, αν υπάρξει κοινωνική αναταραχή. Δηλαδή οι ομοιότητες του διηγήματος με τις σημερινές είναι πάρα πολλές . Βέβαια η Δύναμις επέλεξε αυτούς που πρέπει είναι το αντίθετο από τον αναίμακτο αγώνα - πετυχημένη εξέγερση. Ουσιαστικά χρεώνω τις ευθύνες στο λαό που δεν είναι ευχαριστημένος με τίποτα και ουσιαστικά φοβάται και ο ίδιος να κάνει αλλαγές. Εδώ είναι αλήθεια πως κάπως τον δικαιολογώ, όχι απόλυτα, ναι μεν έχει κι αυτός ευθύνες, αλλά πιστεύω ότι υπάρχουν κάποια κέντρα που τον κάνουν ό,τι θέλουν, δεν μπορεί να αντιδράσει στο σημείο που θα ήθελε . Δε θεώρησα σωστό να αναφερθώ συγκεκριμένα στην περίοδο στα σκιαδικά στο 1859 και να πω πάρα πολλά για την ιστορία γιατί θεώρησα ότι όποιος θέλει και του αρέσει θα έρθει σ' επαφή μαζί μου κάποια στιγμή για τα στοιχεία, να ρωτήσει περισσότερα ...

X : Δηλ προτρέπετε κάποιον που έχει απορίες να επικοινωνήσει μαζί σας;

Θ : Ναι, βέβαια. Κατ' αρχήν πιστεύω ότι ο συγγραφέας και οποιοσδήποτε δημιουργός πρέπει να ξέρει να απαντήσει για ποιο λόγο έγραψε κάτι και γιατί και τι ήθελε να πει. Δικαιολογίες του συλ, μη με ρωτάτε το 'κανα γιατί είμαι καλλιτέχνης ή γιατί έτσι μου ήρθε, τα θεωρώ λίγο ξεπερασμένα αυτά τα πράγματα. Μπορεί να τα έκανε ο Νταλί αυτά, αλλά ήταν και μια προσωπικότητα που βγαίνει μια φορά στα 300 χρόνια.

X : Με ποιο τρόπο θα θέλατε να επικοινωνήσει κανείς μαζί σας ; Με email ;

Θ : Υπάρχει και το facebook μου για όποιον θέλει.

X : Απ' όλες τις ιστορίες που υπάρχουν στο 2ο βιβλίο υπάρχουν κάποιες που ξεχωρίζετε;

Θ : **Ο καλός συγγραφέας είναι σαν τον καλό πατέρα δεν ξεχωρίζει κάποια ιστορία ή κάποιο βιβλίο του. Θα πρέπει να προσπαθεί αυτό που θα δημιουργήσει να είναι όσο το δυνατόν καλύτερο προς την κοινωνία όπως και το παιδί στην κοινωνία το βγάζεις για να προσφέρει . Το ίδιο είναι και το βιβλίο. Το δίνεις στο κοινό και προσπαθείς όχι απαραίτητα να του μάθεις**

πράγματα, αλλά και να μοιραστεί τις ίδιες αγωνίες μαζί σου κάποιος κι αυτό είναι το κέρδος . Εγώ ας πούμε και στα 2 βιβλία εκφράζω κάποιες αγωνίες που έχω, κάποιες ανησυχίες. Και ένα να βρεις που να νιώθει το ίδιο με σένα και να συμφωνεί μαζί σου είναι μεγάλη υπόθεση.

X : Πείτε μας, υπάρχουν αυτοβιογραφικά σημεία;

Θ : Ναι, υπάρχουν πολλά και στα 2 μου βιβλία .

X : Με ποιο χαρακτήρα θα ταυτιζόσασταν περισσότερο ;

Θ : Στο «Ανεπαρκείς καθώς και ράθυμοι» έχω διοχετεύσει πολλά στοιχεία του χαρακτήρα μου και στους 4 ήρωες. Υπάρχουν πράγματα που είναι από προσωπικές εμπειρίες. Δηλαδή αναγράφω κάποιες οδούς που μου έχουν μείνει για κάποιο λόγο. Στο «Ιστορίες για παρίες», στον «Τερματικό σταθμό» περιγράφω το σπίτι μου, το προηγούμενο, στο Νέο Κόσμο. Ο κυρ-Τέλης πηγαίνει σ' ένα νέο κόσμ , κάτι που είναι αλληγορικό, παραβολή. Περισσότερο υπάρχουν στο 1ο και λιγότερο στο 2ο .

X : Όλα αυτά που περιγράφετε στις συνεντεύξεις που δεν πηγαίνουν καλά, είναι μερικά ή όλα δικές σας εμπειρίες ;

Θ : Μπορώ να πω και όλα . Στη βία δεν έχω κάνει κάτι ακόμα.

X : Να ανησυχήσουμε δηλαδή ;

Θ : Α, δεν ξέρω. Είμαι φειδωλός σ' αυτά .

X : Αν κάτι θα μπορούσατε να αλλάξετε σε κάποιο από τα έργα που έχουν ήδη γραφτεί , τι θα ήταν αυτο , αν υπάρχει ;

Θ : Επειδή μου έδωσες την ευκαιρία να επανεξετάσω τα έργα μου και τα 2 βιβλία έχουν κάποιες αδυναμίες. Δεν περίμενε κανένας να γίνω Έρνεστ Χεμινγκουεη από το 1ο βιβλίο.

X : Ποιες αδυναμίες εννοείτε ;

Θ : Ίσως σε μερικά πράγματα υπάρχουν κάποιες λεπτομέρειες που δεν ήταν τόσο σημαντικό να μπούνε, μπορούσαν να είχαν παραληφθεί και αυτό ίσως να κόβει λίγο τη ροή της δράσης. Όμως δε θέλω τώρα να αλλάξω κάτι ή να τα επανεκδώσω, γιατί τα πρώτα μου βιβλία είναι και γιατί ο αναγνώστης που θα με διαβάσει και θα με ξέρει, στα επόμενα βιβλία μου, θα μπορεί να δει την όποια εξέλιξη υπάρχει στο γράψιμο, στο ύφος, στον τρόπο. Δε θέλω να με πιάσει τελειομανία από το 1ο βιβλίο- αν και δεν υπάρχει τέλειο - Τελικά δεν έχω κάτι να

αλλάξω. Αυτά πίστευα, αυτά έγραφα. Ίσως κάποιες λέξεις ή κάποιες προτάσεις να ήθελα να αλλάξω που δεν είναι τόσο λογοτεχνικές. Θέμα λεξιλογίου κυρίως. Αλλά ήταν το 1ο βιβλίο και νομίζω πως ήταν μια πολύ καλή προσπάθεια και νομίζω αν είσαι καλόβουλος θα παρασυρθείς από την ιστορία. Εκεί έδωσα περισσότερο βάρος, στην ιστορία, στην ανατροπή. Με ενδιέφερε περισσότερο η δράση. Έχω διαβάσει πολλών καλών συγγραφέων ιστορίες που με απογοήτευσαν γιατί ήταν εντελώς φλατ, επίπεδες. Και μου είχε κάνει εντύπωση . Δε μπορεί (σκέφτηκα) αυτός ο άνθρωπος αναγνωρισμένος, με τόσα βραβεία, που μ' αρέσει, τι έπαθε και είναι μια ίσια γραμμή η δράση, στην ιστορία του; Αυτό είναι που επιδιώκω στα βιβλία μου: τη δράση, την κορύφωση και την ανατροπή. Κυρίως αυτά.

X : Πιστεύετε ότι βελτιωθήκατε από το 1ο, στο 2ο βιβλίο;

Θ : Ναι , πιστεύω ότι υπάρχει μια αισθητή βελτίωση.

X : Σε τι ακριβώς ;

Θ : Ήταν πιο συγκεκριμένα τα διηγήματα . Επειδή ήταν μικρή η φόρμα αυτό που ήθελα να πω προσπάθησα να το πω με λίγα και καλά λόγια, χωρίς στολίδια και διάφορα περιττά. Επίσης και στο 3ο πιστεύω ότι υπάρχει βελτίωση.

X : Θα θέλατε να μας πείτε περισσότερα για το 3ο βιβλίο σας;

Θ : Για ευνόητους λόγους δε θα πω τον τίτλο. Γιατί δεν είναι ακόμα κατοχυρωμένος. Αναφέρεται σ' ένα χωριό που είναι χτισμένο πάνω σ' ένα λόφο, όπου οι εργασίες είναι κοινωφελείς. Ο καθένας κάνει μια συγκεκριμένη δουλειά για όλη του τη ζωή και το παιδί του την κληρονομεί και αυτό συνεχίζεται για πάντα. Όμως δεν κάνουν όλοι την ίδια δουλειά και δεν είναι όλες οι δουλειές το ίδιο εύκολες. Οι κάτοικοι είναι χωρισμένοι σε 2 κατηγορίες. Οι μεν είναι αυτοί που κάνουν τις χειρονακτικές, τις δύσκολες δουλειές , γιατί έχουν ευρωστία , δύναμη και είναι πιο σκληροί. Οι άλλοι είναι οι διασκεδαστές, που λειτουργούν περισσότερο με το πνεύμα, διασκεδάζουν όλο το χωριό. Κάθε απόγευμα σε ένα συγκεκριμένο σημείο βασική τους υποχρέωση, για να προσφέρουν κι αυτοί στο σύνολο, είναι να διασκεδάζουν τους δουλευτές από τον κόπο και τις πρωινές τους εργασίες, να ξεχνούν τις δυσκολίες της ημέρας. Βέβαια κάποια στιγμή κάποιιοι από τους δουλευτές θα απαιτήσουν να αλλάξει αυτό γιατί κάποιιοι από τους διασκεδαστές τους κοροϊδεύουν.

X : Πότε πιστεύετε ότι θα εκδοθεί με το καλό ;

Θ : Θα προσπαθήσω μέσα στο '16 να εκδοθεί .

Χ : Θα θελατε να ευχηθείτε κάτι στους αναγνώστες σας ;

Θ : **Τι θα ήθελα να ευχηθώ; Θα ήθελα να τους κάνω στα επόμενα βήματά μου και στα επόμενα βιβλία να ταξιδέψουν, να ξεχαστούν και να προβληματιστούν, με καλό τρόπο βέβαια. Να'ναι καλά, να διαβάζουν -όχι μόνο εμένα- και να έχουν τα μάτια ανοιχτά γιατί οι εποχές είναι περίεργες.**

Χ : Τι θα θέλατε να ευχηθείτε στους παρευρισκομένους του Συμποσίου ;

Θ : Να είναι καλά, είτε είναι Κρανιδιώτες είτε είναι από την Αργολίδα ή οποιοδήποτε μέρος της Ελλάδας. Να είναι δημιουργικοί και να είναι υγιείς!

Χ : Ωραία! Υπάρχει κάτι άλλο που θέλετε να προσθέσετε;

Θ : Νομίζω όχι . Τα καλύψαμε όλα πλήρως .

Χ : Ωραία! Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, μου είπατε πολύ ενδιαφέροντα πράγματα!

Θ : Κι εγώ ευχαριστώ!

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο Θεόδωρος Καρανικόλας δεν επιλέχθηκε τυχαία για να παρουσιαστεί στο συμπόσιο που τιμά συγγραφείς της Αργολίδας. Παρά το νεαρό της ηλικίας, διαθέτει εμπειρίες τις οποίες εντάσσει στα έργα του τόσο επιδέξια που καταφέρνει να κερδίσει τον αναγνώστη από τις πρώτες κιόλας προτάσεις. Τα δυο του βιβλία του βιβλία μπορούν να θεωρηθούν εξαιρετικά επίκαιρα ενώ ταυτόχρονα καταφέρνουν να κινούνται στο χώρο του παρόντος του μέλλοντος.

Τα βιβλία του σίγουρα αξίζει κανείς να τα διαβάσει, καθώς μεταφέρουν σημαντικά μηνύματα, χωρίς ποτέ να αποκτούν διδακτικό χαρακτήρα.

Ο Θεόδωρος διακρίνεται για την ευαισθησία και την προσοχή του στη λεπτομέρεια. Αυτό άλλωστε φάνηκε από τον σαφήνεια των απαντήσεών του σε οποιαδήποτε ερώτηση διατυπωνόταν. Μπορούσε χωρίς δεύτερη σκέψη, να αναλύσει εις βάθος τις επιλογές που χαρακτήριζαν κάθε έργο του. Άλλωστε μίλησε αναλυτικά και για τα δυο του βιβλία, αποκαλύπτοντας πτυχές που ίσως να μην διαπιστώνονταν στην απλή ανάγνωση. Επίσης μας ενημέρωσε και για τα επόμενα βιβλία που πρόκειται να εκδώσει ή σχεδιάζει να γράψει.

Θεωρώ πως οι ερωτήσεις που διατυπώθηκαν κάλυψαν όσο το δυνατόν πληρέστερα το έργο, στοιχεία από τη ζωή του συγγραφέα καθώς και τη σχέση του με το Κρανίδι. Ο κύριος Καρανικόλας μας ανεφερε ακόμα και τα χαρακτηριστικά ενός καλού συγγραφέα. Ορισμένα λόγια του ομολογώ πως τα έχω κρατήσει από την ημέρα της συνέντευξης.

Στον Θεοδωρή Καρανικόλα εύχομαι να συνεχίσει το δημιουργικό του ταξίδι εμπλουτίζοντας το με πολλές ακόμα εκδόσεις. Τον ευχαριστώ πολύ για την προθυμία του να συνεργαστεί μαζί μου καθώς και για την συνέντευξη που μου παραχώρησε. Θα περιμένω με μεγάλη ανυπομονησία το συμπόσιο των συγγραφέων τον Απρίλη, όπου θα μας μιλήσει ο ίδιος περισσότερο για την συγγραφική του πορεία...

Κολέρι Χρυσή